

„Na ďalšie preteky ma nedostaneš. Nepripadá do úvahy!“

„Ale ja som si istá, že by som vyhrala. Keby som nespada, vyhrala by som.“

Odmietavo mávol rukou, obliekol si mikinu a Lottie nevenoval jediný pohľad.

Náhle sa ešte viac ochladilo, ak to vôbec bolo možné. Ľadový vzduch mal chuť horkej, neznesiteľnej porážky.

„Jamie, prosím...“ Skôr než si stihla uvedomiť, čo robí, zúfalo k nemu natiahla ruku a schmatla ho za mikinu.

Otočil sa. Oči so zlatými bodkami sa do nej zapichli. Na zlomok sekundy, tak rýchlo, že si to skoro ani nevšimla, mu po tvári preletel náznak záujmu.

„Prepadla som v škole.“ Rozprávala rýchlo, kým jej venoval pozornosť. „Myslíme si, že s mojimi známkami niekto manipuloval, ale nemôžeme na to upozorniť, nie pri všetkých tých novinároch... a ja sa nebudem môcť vrátiť do Rosewoodu, kým nespravím opravnú skúšku. Ale...“ Lottie siahla do vrečka a vytiahla z neho ručne viazanú brožúru s obrázkom pokojnej vodnej hladiny jazierka s leknami, obklopeného drevenými budovami a pagodami. Nad obrázkom sa skvel vyčáčkany zlatý nápis, ktorý oznamoval názov školy – Takešin Gakuin. „Škola ponúka vedecké a tvorivé letné kurzy. V prípade dobrých výsledkov sa známka započíta do celkového ročného hodnotenia. To by mohlo vyriešiť môj problém bez

toho, aby sme upúťali pozornosť.“ Cítila, že sa jej potia ruky a brožúra vlhne. Preglgla. „Ellie chce absolvovať kurz tradičného šermu kendo a podľa mňa by jej to pomohlo nanovo získať sebaistotu. Lenže na to potrebujeme teba. Chceme ťa mať na svojej strane, keď pôjdeme za jej rodičmi.“

Informáciu o škole si prečítala vari sto rás, slová textu sa jej v mysli rozrastali ako korene a ťahali ju za more.

Na okraji Tokia, uprostred rozľahlého bambusového lesa Kiri Šinrin, pomenovaného podľa hustých hmiel, ktoré sa tu tajomne zjavujú po celý rok, sa nachádza škola Takešin Gakuin, hrdá nielen na svoju nádhernú polohu, ale aj na akademickú výnimočnosť. Hovorí sa o nej, že je to škola plná tajomstiev. Založila ju Kou Fudžiwarová v roku 1650, čiže v období sakoku, keď japonský šógunát prísne obmedzoval cestovanie. Škola predbehla svoju dobu, zaujímala sa o iné kultúry a tradície a jej absolventi ju čoskoro preslávili – preukazovaním výnimočnej sily mysle, tela aj ducha. Po roku 1800, keď Japonsko otvorilo svoje hranice a umožnilo obchodovanie s Veľkou Britániou a Amerikou, došlo k nadviazaniu trvalého a vzájomne obohacujúceho vzťahu s uznávanou školou Rosewood Hall a k následnému založeniu známej letnej školy. Študenti z celého sveta majú možnosť vybrať si počas prázdnin niektorý z mimoriadnych vedeckých alebo tvorivých kurzov a osem týždňov sa v ňom intenzívne vzdelávať. Dúfame, že všetci študenti, ktorí nás navštvia, odídu nielen s priaznivým hodnotením, ale aj s vyšším sebavedomím, ktoré im umožní prechádzať životom s istotou a nadšením.

„Japonsko?“ Jamie jej vzal brožúru z ruky a zatváril sa rovnako chladne, ako bolo chladno okolo nich. „Vy chcete ísť do sesterskej školy Rosewoodu v Japonsku?“

„Z Maradovy to predsa nie je tak ďaleko. Čítala som, že obe